

nemmel válaszol, mondván, az alapító nemzedék még erősen jelen van, és tagjai valamennyien erős személyiségek. „Ezek az emberek egy álmot valósítottak meg. Az élet itt nagyon kemény volt, az összetűzések viharosak. A második nemzedéknek előbb meg kell mutatnia, hogy ugyanilyen elkötelezetten bocsátkozik bele a falu életébe, és szintén hordozója az ezzel kapcsolatos terheknek és kényszereknek”, magyarázza *Sagi Frish*. Igen közel érzi magát az alapítókhoz, meleg szavakkal szól azok eszméiről és erőkifejtéséről, de friss szélben reménykedik, kívülről jövő ötletekben: valami újban.

A harmadik nemzedék

Nathalie kétéves, a bátyja, Michel hat: ősszel megy a falu iskolájába. „A feleségem, Laialy jelenleg kórházban van”, mondja *Nader Bagdazar*, „hamarosan újabb babánk lesz”. A Názárethből való örömeny férfi a házába invitál, s hideg

limonádéval kínál. „Hat évvel ezelőtt pályáztunk itt egy házra. Két éven át minden hónapban idejöttünk, hogy részt vegyünk az összejöveteleken vagy közösségi munkákban. Nagyon gondosan választják ki, hogy kinek szabad itt laknia.” Ez a keresztény család átmenetileg egy kis házban lakik, amelyet hiányos kerítés vesz körül. „Jövőre végre beköltözhetünk a saját házukba.” *Bagdazar* vidáman tekint a jövőbe. Ő is itt szeretné felnőni látni a gyerekeit. „Természetesen köztünk is vannak konfliktusok. De az emberek megtanulták, hogyan bánjanak velük, sőt talán azt is, hogyan oldhatják meg őket, mint akkoriban azt az ügyet a halott katonával.”

„Olyan emberek beadványainak százaik vannak előttünk, akik itt akarnak lakni”, erősíti meg *Rita Boulos*. Olyanok is részt vehetnek a falu életében, akik nem laknak ott: 180 gyerek jár itt iskolába, a legtöbb közülük más faluból való. Tíz év múlva 150 család lakik majd a

dombokon. „Több nem fér el ezen a kis darab földön.” *Rita Boulos* büszke arra, amit a közösség elért. Két lánya Haifában és Londonban tanult, fia Németországban. Most minden gyerekük ismét Neve Salómban lakik családotul. „Megmutatjuk a népeinknek, hogy lehetséges békében együtt élni, ha megismerjük és tiszteljük egymás eltérő kultúráját”, hangsúlyozza. „Számomra gazdagító, ha mások másmielienek, mint én, ez nem jelent fenyegetést.” A mások iránti tisztelet már az óvodában megtanulják a gyerekek. *Vahat al-Szalamban* immár a harmadik nemzedék nő fel Nathalie-val, Michellel és a többi gyerekekkel.

Karl-Heinz Behr

Forrás: Publik-Forum, 2016/15

A szerző szociálpedagógus és újságíró.

A megtagadó

Tair Kaminer – szemben a hadsereggel

Tair Kaminer: 8218755. Ezen a számon tartja nyilván az izraeli katonai börtön. A fiatal, hosszú fekete hajú lány ott tölti immár harmadik börtönbüntetését. Az ok: vonakodik a hadseregben szolgálni.

„Hogy ne játsszam aktív szerepet a palesztin területek megszállásában, és abban a jogtalanságban, amellyel a palesztin népet sújtják.

És hogy ne legyek részem a gyűlölet körforgásában.” A 19 éves lány ezekkel a szavakkal indokolja katonaságmegtagadását. „Ez az ország túlságosan fontos számomra ahhoz, hogy hallgassak”, mondta első letartóztatásának napján az *Amnesty International* képviselőinek. Azt akarja, hogy nyilvános vita folyjék a katonai szolgálatról, valamint az erőszakról, amely sehová sem vezet. És kész arra, hogy személyes árat fizessen ezért. „A katonai börtön kevésbé kelt félelmet bennem, mint az emberség elveszése társadalmunkban”, írja *Miért vagyok megtagadó? c.* nyilatkozatában.

Tair Kaminer baloldali aktivista családból származik. Ameddig csak vissza tud emlékezni, mindig vitáztak a családban politikai kérdésekről, és a „két

államos megoldás” szükségességéről. Ennek ellenére a család egyes tagjai bevonultak a hadseregbe, és ezért *Tair* maga is tétovázott. Döntésében az az önkéntesi év volt mérvadó, amelyet Sderot városában töltött, amelynek lakóit 1948-ban elűzték az izraeli erők. *Tair* gyerekekkel dolgozott ott, látta szemükben a félelmet és a gyűlöletet – és döntött: „Elég!” Január 10-én Tel Hashomer toborzóirodáján nyilatkozott arról, hogy megtagadja a katonáskodást, és kérte, hogy helyette polgári szolgálatot teljesíthessen. Még ugyanezen a napon húsz napi elzárásra ítélték.

Facebook-oldalán a világ minden tájáról kinyilvánítják szolidaritásukat: „Légy erős!”, „Te vagy a hősnőm!”... A fotók egy nevető fiatal nőt ábrázolnak pólóban, de a komoly *Tair*t is szögletes szemüveggel és elszántan előreálló állal. Képek *Tair*ról és barátnőiről: egy kávézóban, a hegyekben, egy fürdősről valamelyik folyóban.

„Ezekben a napokban minden barátom bevonul a hadseregbe, jóllehet elutasítják a megszállást”, nyilatkozta még 2015 novemberében, amikor Németországban járt. „Azért tesznek így, mivel úgy vélik, nincs más választásuk.” Ő szeretné megmutatni, hogy nagyon is van más választás. És megtagadásával másokat is megfertőz: január végén a húszéves *Tanya Golan* is a fegyveres szolgálat megtagadása mellett döntött. Szintén letartóztatták.

Február 29-én *Tair Kaminer* megkezdte harmadik börtönbüntetését. Aligha lesz ez az utolsó. Cellájából ezt írja: „Nem hagyom magamat legyűrni. Tovább fogok küzdeni.”

Elisa Rheinheimer-Chabbi

Forrás: Publik-Forum, 2016/6